

Charles BUKOWSKI

Despre băutura

Antologie de Abel Debritto

Traduceri din limba engleză de Sorin Gherguț,
Domnica Drumea, Gabriella Eftimie, Cristina Ilie,
Cristian Neagoe, Dan Sociu și Florin Șlapac

Ediție în limba română și note
de Sorin Gherguț

Cuprins

furnici mi se plimbă pe brațele bete

(traducere de Sorin Gherguț) / 5

„Ce mă deranjează e...”; „Născut la Andernach,

în Germania...”; „Acum ceva de Brahms...”;

„Mă îmbăt un pic...” [fragmente de scrisori]

(traducere de Sorin Gherguț) / 7 / 9 / 13 / 14

sticlă de bere *(traducere de Sorin Gherguț) / 15*

fabricată și îmbuteliată de...

(traducere de Sorin Gherguț) / 16

Confesiunile unui om suficient de nebun

ca să trăiască alături de bestii [fragment]

(traducere de Cristian Neagoe) / 17

„i-am scris lui Henry Miller deunăzi...”;

„beau mereu bere și scotch...” [fragmente de scrisori]

(traducere de Sorin Gherguț) / 23 / 24

Buffalo Bill *(traducere de Sorin Gherguț) / 26*

Însemnările unui pervers bătrîn

(traducere de Sorin Gherguț) / 29

Marea nuntă zen *(traducere de Gabriella Eftimie) / 35*

Poșta [fragment] *(traducere de Sorin Gherguț) / 57*

scurte lansări non-spațiale spre nicăieri
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 59

„nimeni nu-l înțelege pe-un alcoolic...“;
„băutul e bun pentru un tip de vîrsta ta...“;
„Sînt pe sec...“ [fragmente de scrisori]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 60 / 61

pe sec (*traducere de Sorin Gherguț*) / 62

băutul (*traducere de Sorin Gherguț*) / 64

îngerii duminicii (*traducere de Sorin Gherguț*) / 66

Charles Bukowski răspunde la 10 întrebări ușoare
[fragment] (*traducere de Sorin Gherguț*) / 68

beat bătrînu' Bukowski beat
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 70

Însemnări din viața unui poet în vîrstă [fragment]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 71

proprietăreasa și proprietarul meu
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 74

Jaluzelele (*traducere de Domnica Drumea*) / 77

Însemnările unui pervers bătrîn
(*traducere de Cristian Neagoe*) / 85

încă un poem despre un bețiv și vă las
să mergeți (*traducere de Sorin Gherguț*) / 92

în numele iubirii și-al artei
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 96

judecătorul de la arestul bețivilor
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 98

- unii n-o iau razna niciodată
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 101
- Insemnările unui pervers bătrîn
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 103
- Confesiunile unui poet smardoi [fragment]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 112
- ce mai picnic (*traducere de Sorin Gherguț*) / 114
- 18.000 la unu (*traducere de Sorin Gherguț*) / 116
- Plată pentru cai: un interviu cu Charles Bukowski
[fragment] (*traducere de Sorin Gherguț*) / 118
- Factotum* [fragment] (*traducere de Domnica Drumea*) / 121
- ah, rahat (*traducere de Sorin Gherguț*) / 125
- cine naiba mai e și Tom Jones ăsta?
(*traducere de Dan Sociu*) / 127
- bere (*traducere de Dan Sociu*) / 129
- vreme de rahat (*traducere de Sorin Gherguț*) / 131
- Buk: poezia ciupită de vărsat a lui Charles Bukowski.
Insemnările unei omeniri bătrîne și perverse [fragment]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 134
- Charles Bukowski. Dialog cu un pervers bătrîn
[fragment] (*traducere de Sorin Gherguț*) / 136
- praf (*traducere de Sorin Gherguț*) / 138
- imaginea (*traducere de Sorin Gherguț*) / 141
- „Mă gîndesc că beau prea mult vin alb...”
[fragment dintr-o scrisoare către unchiul Heinrich]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 144

- Femei* [fragment] (traducere de Florin Șlapac) / 145
- poemul îngîmfatului (traducere de Sorin Gherguț) / 152
- Shakespeare n-a făcut niciodată asta [fragment]
(traducere de Sorin Gherguț) / 154
- bețivul cu picioare scurte (traducere de Sorin Gherguț) / 159
- Hemingway (traducere de Sorin Gherguț) / 162
- Mozart și-a scris prima operă înainte
să împlinească 14 ani (traducere de Sorin Gherguț) / 164
- pe combinații (traducere de Sorin Gherguț) / 166
- școală serală (traducere de Sorin Gherguț) / 170
- păcălind-o pe Marie (traducere de Sorin Gherguț) / 173
- „Am petrecut o grămadă de timp prin baruri...“;
„Primește un sfat de la un bătrîn...“ [fragmente de scrisori]
(traducere de Sorin Gherguț) / 177 / 178
- Șuncă pe pîine [fragment] (traducere de Cristina Ilie) / 180
- interzis la Polo Lounge (traducere de Sorin Gherguț) / 187
- încercînd să mă abțin (traducere de Sorin Gherguț) / 193
- apropo de băut.. (traducere de Sorin Gherguț) / 195
- Companie dură [fragment]
(traducere de Sorin Gherguț) / 197
- acum 40 de ani în camera aia de hotel
(traducere de Sorin Gherguț) / 199
- numărul meu cu dispariția
(traducere de Sorin Gherguț) / 205

plan pe termen lung (*traducere de Sorin Gherguț*) / 207

asta (*traducere de Sorin Gherguț*) / 209

Casetele Bukowski [fragment]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 210

„De chestia asta, să-ți lași slujba la 50 de ani...”
[fragment dintr-o scrisoare către A.D. Winans]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 215

poeme ale nopții-ntunecate
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 217

O seară acasă la Buk [fragment]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 220

bețiv nemuritor (*traducere de Sorin Gherguț*) / 223

epurarea efectivelor (*traducere de Sorin Gherguț*) / 226

Băiatul îmbibat de gin [fragment]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 229

110 kile (*traducere de Sorin Gherguț*) / 232

Hollywood [fragment] (*traducere de Cristina Ilie*) / 236

2 tablouri de Henry Miller și etc.
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 239

setea gigantică (*traducere de Sorin Gherguț*) / 241

Charles Bukowski [fragment] (*traducere de Sorin Gherguț*) / 243

„Am avut două recidive...”
[fragment dintr-o scrisoare către Carl Weissner]
(*traducere de Sorin Gherguț*) / 245

Q&A [fragment] (*traducere de Sorin Gherguț*) / 247

mahmureli (<i>traducere de Sorin Gherguț</i>) /	251
înlocuitorii (<i>traducere de Sorin Gherguț</i>) /	255
Interviu cu Charles Bukowski [fragment] (<i>traducere de Sorin Gherguț</i>) /	256
și nici măcar nu s-a spart (<i>traducere de Sorin Gherguț</i>) /	258
în seara asta (<i>traducere de Sorin Gherguț</i>) /	261
„Salut, John, Doar două poeme în seara asta...” [scrisoare către John Martin] (<i>traducere de Sorin Gherguț</i>) /	263
11.06.1992, 12:08 a.m. [fragment] (<i>traducere de Cristian Neagoe</i>) /	264
puls de vin (<i>traducere de Sorin Gherguț</i>) /	269
Surse /	271
<i>Mulțumiri</i> /	279

M-am dus la puști și m-am lăsat în genunchi lângă el.

— Albert, mai ia o pauză. Nu știu cu ce căcat ai ars-o pînă să te-ntîlnești cu mine în noaptea asta, dar nu duci nici o propoziție pînă la capăt, bați cîmpii. Ia o pauză.

M-am întors în mijlocul celulei și m-am uitat în jur. Un tip solid, în pantaloni gri, era întins pe-o rînă. Avea pantalonii ruți între picioare și i se vedeau chiloții. Ne luaseră curelele ca să nu ne putem spînzura.

Ușa celulei s-a deschis și un mexican între 40 și 50 de ani a intrat clătînîndu-se. Avea, cum se zice, o constituție de taur. Și era la fel de hărtănit. A pășit în celulă și a făcut niște mișcări de box cu umbra. A dat cîteva ca lumea.

Pe ambii pomeți, sus, lângă os, avea niște tăieturi proaspete, roșii și largi. Gura-i era doar o pată de sînge. Cînd o deschidea, vedeai doar roșu. Era o gură greu de uitat.

A mai tras cîteva pumni, a ratat, pare-se, unul zdravăn, s-a dezechilibrat și s-a prăbușit pe spate. În cădere s-a arcuit, astfel că, atunci cînd a atins cimentul, a încasat lovitura în noadă, dar n-a putut să țină capul sus, i s-a aplecat în jos din gît, gîtul a acționat aproape ca o pîrghie și partea din spate a capului i s-a izbit de ciment. S-a auzit sunetul ăla, apoi capul a ricoșat în sus, apoi a căzut iar. Omul a rămas nemișcat.

M-am dus la ușa celulei. Gaborii umblau de colo colo cu hîrtii, se ocupau de treburile lor. Cu toții erau băieți tineri, cu înfățișare agreabilă și uniforme foarte curate.

— Hei, oameni buni! am zbierat. E aici un tip care are nevoie de asistență medicală, e grav!

Ei continuau să meargă și să-și vadă de treburi.

— Ascultați-mă, oameni buni! M-auziți? E aici un om care are nevoie de asistență medicală, e grav, foarte grav!

Ei continuau să meargă și să-și vadă de treburi, scriau pe foi sau vorbeau între ei. M-am dus înapoi în celulă. Un tip m-a strigat de pe jos.

— Hei, omule!

Am mers într-acolo. Mi-a întins procesul-verbal cu bunurile reținute în custodie. Era roz. Toate erau roz.

— Cît mi-au reținut în custodie?

— Îmi pare foarte rău să-ți spun, prietene, dar aici scrie „nimic”.

I-am dat înapoi hîrtia.

— Hei, omule, eu cît am? m-a întrebat alt tip.

Am citit și hîrtia lui și i-am dat-o înapoi.

— La fel și la tine: n-ai nimic.

— Cum adică nimic? Mi-au luat cureaua. Cureaua mea nu-i ceva?

— Nu, dacă nu poți lua ceva de băut pe ea.

— Ai dreptate.

— N-are nimeni o țigară? am întrebat.

— Poți să rulezi una?

— Da.

— Am eu materialul.

M-am dus și mi-a dat foițele și niște tutun Bugler. Foițele erau toate lipite-ntre ele.

— Prietene, ai vărsat vin peste foițe.

— Bun așa, rulează-ne două. Poate reușim să ne-mbătăm.

Am rulat două, le-am aprins și pe urmă m-am dus, m-am rezemat de ușa celulei și-am fumat. M-am uitat cum stau toți nemișcați pe podeaua de ciment.

— Auziți, domnilor, haideți să vorbim, am zis. N-ajută la nimic să zăcem așa. Oricine poate să zacă așa. Ia dați-i drumul. Hai să găsim ceva. Hai să v-aud.

Nu s-a auzit nici un sunet. Am început să mă plimb.

— Uitați, cu toții așteptăm următorul rînd de băutura. Putem gusta din primul acum. La naiba cu vinul. Vrem o bere rece, o bere rece așa, ca de început, să ne spălăm praful de pe gîtlej.

— Daa, a zis careva.

Am continuat să mă plimb.

— Toată lumea vorbește acum de eliberare, asta-i chestia zilei, ați auzit de ea. Ați auzit?

Nici un răspuns. Nu auziseră.

— În regulă, eu zic hai să eliberăm gîndacii și alcoolicii. Care-i problema cu gîndacul? Poa' să-mi zică cineva care-i problema cu gîndacul?

— Păi, put și-s urîți, a zis un tip.

— Așa-i și alcoolicul. Aștia ne vînd marfa pe care-o bem, nu? Apoi noi bem și ei ne bagă la pușcărie. Nu pricep. Pricepe cineva asta?

Nici un răspuns. Nu pricepeau.

Ușa celulei s-a deschis și-a intrat un gabor.

— Toată lumea sus. Ne mutăm în altă celulă.

S-au ridicat în picioare și s-au dus spre ușă. Toți în afară de taur. Eu și alt tip ne-am dus și l-am ridicat pe taur. L-am scos pe ușă și l-am cărat pe coridor. Gaborii doar se uitau la noi. Cînd am ajuns în celula următoare, l-am lăsat pe taur pe jos în mijlocul celulei. Ușa celulei s-a închis.

— Cum spuneam... mda, ce spuneam? OK, ăia de-aici care-avem bani plătim cauțiunea, sîntem amendați. Banii

pe care-i plătim sînt folosiți la plata ălor care ne-au arestat și ne-au ținut închiși, banii ăia sînt folosiți ca să aibă ei posibilitatea să ne aresteze din nou. Acum ce zic eu e că, dacă vreți să numiți asta dreptate, numiți-o dreptate. Eu o numesc rahat vîrit pe gît.

— Alcoolismu-i o boală, a zis unul întins pe spate.

— Țsta-i un clișeu, am zis eu.

— Ce-i un clișeu?

— Cam totul. OK, e o boală, dar noi știm că ei nu știu. Nu bagă în pușcărie oameni bolnavi de cancer și nu-i pun să stea pe jos. Nu-i amendează și nu-i bat. Noi sîntem gîndacii. Avem nevoie de eliberare. Ar trebui să mergem la defilări: „LIBERTATE PENTRU ALCOOLICI”.

— Alcoolismu-i o boală, a zis același tip întins pe spate.

— Totu-i o boală, am zis. Mîncatu-i o boală, dormitu-i o boală, fututu-i o boală, scărpinatu-n cur e o boală, nu pricepeți?

— Nu știi ce-i aia boală, a zis careva.

— Boala-i ceva care de regulă e infecțios, ceva de care scapi greu, ceva ce poa' să te omoare. Banii-s o boală. Îmbăiatu-i o boală, pescuitu-i o boală, calendarele-s o boală, orașu' Santa Monica-i o boală, guma de mestecat e-o boală.

— Și piunezele?

— Da, și piunezele.

— Ce nu-i o boală?

— Ei, am zis, ei, acum avem ceva la care să cugetăm. Acum avem ceva care să ne ajute să trecem de noaptea asta.

Ușa celulei s-a deschis și au intrat trei polițiști. Doi dintre ei s-au dus și l-au luat pe taur. L-au scos afară. Asta ne-a curmat cumva discuția. Gagiii zăceau și-atît.

— Haideți, haideți, am zis. Hai să continuăm. O să ținem curînd cu toții paharu-n mînă. Unii mai curînd decît alții. Îi simțiți gustul? Nu ăsta-i finalul. Gîndiți-vă la paharul ăla, primul.

Unii zăceau gîndindu-se la acel prim pahar, iar alții zăceau și nu se gîndeau la nimic. Erau resemnați cu orice s-ar fi întîmplat. După vreo cinci minute l-au adus pe taur înapoi. În cazul în care primise vreo îngrijire medicală, nu se observa. A căzut iar, dar de data asta pe-o parte. Apoi n-a mai scos nici un sunet.

— Hai, domnilor, înveseliți-vă, pentru numele lui Dumnezeu – sau pentru al meu. Știu că se poartă c-un criminal mai bine decît c-un bețiv. Un criminal primește o celulă ca lumea, un pat, primește îngrijire. E tratat ca un cetățean de rangul întii. El chiar a făcut ceva. Tot ce-am făcut noi a fost să golim cîteva sticle. Dar înveseliți-vă, o să mai golim cîteva...

Cineva a ovaționat. Am rîs.

— Așa-i mai bine. Ia ridicați privirea, ridicați privirea! Dumnezeu e-acolo sus, cu niște baxuri de bere Tuborg, toate reci ca gheața, cu broboane mici și reci pe deasupra... ia gîndiți-vă...

— Mă omori, omule...

— O să ieși, o să ieșim, unii înaintea altora. Și n-o să ne repezim la vreo întîlnire a Alcoolicilor Anonimi ca să facem cei 12 pași mari înapoi în copilărie! Mama o să te scoată! Cineva te iubește! Acum care dintre noi e băiețelu' mamei care-o să iasă primul? Asta-i ceva la care să cugeți...

— Hei, omule...

— Ce-i?

— Vino-ncoa.

M-am dus într-acolo.

— Cît am? m-a întrebat.

Mi-a întins procesul-verbal cu bunurile în custodie. I l-am dat înapoi.

— Frate, îmi pare rău să-ți spun...

— Așa...?

— Scrie „nimic”, un „nimic” bătut foarte clar la mașină.

M-am întors în mijlocul celulei.

— Acum ascultați, prieteni, o să vă zic ce-o să fac. Toată lumea să-și scoată procesele-verbale și să le arunce-ntr-o grămadă pe podea. O să vă plătesc un sfert de dolar pentru fiecare bucată de hîrtie roz... Vă cumpăr sufletele...

Ușa s-a deschis. Era un gabor.

— Bukowski, a anunțat el, Henry C. Bukowski.

— La revedere, prieteni. A venit mama.

M-am dus în urma polițistului pînă la ieșire. Procedura a fost destul de rapidă. Au oprit pur și simplu 50 \$ pentru cauțiune (avusesem o zi bună la curse) și mi-au dat restul, plus cureaua. I-am mulțumit medicului pentru plasture și l-am urmat pe polițist în sala de așteptare. Dădusem două telefoane în timp ce mi se făceau formele de ieșire. Mi s-a zis că vine să mă ia cineva cu mașina. Am stat cinci minute, apoi s-a deschis o ușă și mi s-a zis că pot pleca. Mama mă aștepta afară, pe o bancă. Era Karen, femeia de 32 de ani cu care trăiam. Se străduia din răspuțeri să nu fie supărată, dar era. Am mers în urma ei. Am ajuns la mașină, ne-am urcat și-am pornit. M-am uitat în torpedou după o țigară.